

Potřebuje město Rožnov lepší kulturní stánek?

Rád bych svým příspěvkem reagoval na článek s názvem „Rožnov lepší kulturní stánek potřebuje“, který byl uveřejněn ve Spekttru Rožnovska 3/2011. Myslím, že město Rožnov pod Radhoštěm už kulturní stánek má – je to Valašské muzeum v přírodě, které jako kulturní – vzdělávací, ale také výchovná instituce nabízí během kalendářního roku dostatečné množství akcí, pořadů, festivalů, pro širokou paletu veřejnosti a návštěvníků. Pani Uhrová se v článku vyjadřuje k nedostatečnému nebo spíše nekvalitnímu provoznímu zázemí všech objektů, které město Rožnov ke své kulturní činnosti využívá.

Mrzí mne o to více, že někte-

ří představitelé města Rožnova, nechťejí, nemají zájem, a také možná nevědí, že Valašské muzeum v přírodě nabízí ve svých zrekonstruovaných prostorách pořádání podobných, ne-li stejných akcí, o kterých právě píše pani H. Uhrová.

Již při rekonstrukci tzv. objektu SUŠÁKU bylo nabídnuto městu Rožnovu a především TKA možné využití jedné z místností – výstavní místnosti, která mohla zasuplovat tolik diskutovanou a chybějící Galerii. Bohužel, asi tato nabídka nebyla pro město zajímavá a do dnešních dnů nebyla využita. Stejná situace se odehrála také při rozsáhlé rekonstrukci

objektu Janíkovy stodoly v areálu Dřevěného městečka. Objekt, který kapacitou odpovídá „Spoláku“, je vybaven několika šatnami s vlastním sociálním zařízením, pokladnou a moderními technologiemi pro divadelní, koncertní a filmová představení, a proto je pro mne překvapivem, že je možná pro některé z představitelů města přepychem (asi finančním), nebo ventilací osobních pŮtek, které jsou někdy přehnaně nadraženy snaze spolupracovat. Podle mých dostupných informací by pronájem objektu Janíkovy stodoly pro potřeby města Rožnova byl nižší v řádů statisíců korun než u pronajímaných prostor „Spoláku“.

Na druhou stranu se není čemu divit. Vždyť v zastupitelstvu města Rožnova jsou dva významní bývalí zaměstnanci Valašského muzea v přírodě. Že by právě oni o těchto možnostech nikdy neslyšeli?

Nechci ze své pozice zaměstnance muzea vnucovat městu Rožnovu „dočasný“ kulturní stánek. Jen chci ukázat na jednu z možností využití Valašského muzea v přírodě do doby, než město Rožnov pod Radhoštěm ten svůj lepší, ekonomicky výhodnější, provozní nenáročný, kulturní stánek zrekonstruuje nebo vybuduje. Kdo chce – hledá způsob. Kdo nechce – hledá důvod. Kdo šetří, má za tří. **R. Vlk**

Potřebuje město lepší kulturní stánek - reakce

Článek pana Vlka navazuje na článek pani Rousové v minulém Spekttru. Vsadím se, že se spolu domluvili.

Plně souhlasím s panem Vlkem, že město má kulturní stánek v podobě Valašského muzea v přírodě. Nepopírám ani to, že muzeum nabízí „dostatečné množství akcí, pořadů, festivalů, pro širokou paletu veřejnosti a návštěvníků“. Konec konců je to jeho povinnost, má to ve své zřizovací listině. Uprímně říkám, že si to cením. Na rozdíl od některých, kteří Valašské muzeum (věřím, že z nevědomosti) ostouzejí, jsem na tento kulturní stánek hrdý. Navíc jsem se na přípravě některých pořadů v minulosti sám podílel a s Valašským muzeem stále spolupracuji.

Ale kultura není jenom o prezentaci tradic a folkloru. Jsou i jiné žánry, pro které potřebujeme místo. Janíková stodola je jedním z nich. Problém je, že její využitelnost je pro město dost omezená.

Především o víkendech – od května do září slouží Janíková stodola jako záložní prostor pro programy v rámci „Valašského roku“

v případě špatného počasí. V programovém sborníku navíc Valašské muzeum nabízí od března do června a od září do prosince multimedialní pořady. A od června do září v pracovních dnech promítání vybraných filmů (dvakrát denně). I kdyby byla Janíkova stodola volná od čtyř hodin odpoledne, je to pro externí umělce málo, protože zkoušky, příprava techniky, ozvučení a nasvětlení zpravidla vyžadují dobu delší.

Oba výše uvedené druhy programů nelze v rámci povinné udržitelosti zásadně omezit. Valašské muzeum je musí realizovat, protože se k tomu zavázalo v rámci tzv. „Norského grantu“, z jehož finančních prostředků byla Janíkova stodola nákladem více než 10 milionů Kč rekonstruována.

Takže suma sumárum, moc časového prostoru pro pravidelné akce organizované městem v Janíkově stodole není. A navíc, některé akce jako jsou taneční, plesy a další společenské aktivity nelze v Janíkově stodole pořádat, protože je tam stupňovitě hlediště. Ale to neznamená, že město o Janíkovu stodolu nemá zájem. Ostatně, bylo

to již mnohokrát diskutováno v rámci jednání kulturní komise v minulém volebním období.

Pokud se jedná o finance, počty jsou jednoduché. Ve „Spoláku“ se v minulém roce uskutečnilo celkem 128 akcí. Celkové náklady za nájem sálu činily cca 400 tisíc Kč. Nájem Janíkovy stodoly (základní sazba, tj. za 4 hodiny) stojí 6 500 Kč. Takže v Janíkově stodole bychom za tyto akce zaplatili minimálně 832 tisíc Kč. Skutečně platí, že, „Kdo šetří, má za tří“. Ale kdyby město šetřilo podle představ pana Vlka, tak by prodávalo ročně víc než 432 tisíc Kč.

Samostatnou kapitolou jsou výstavy. Pokud je mi známo, využití výstavní místnosti Sušáku plánuje muzeum s více než ročním předstihem a pořadník, který mi kdysi pan Vlk osobně předal, byl pěkně dlouhý. Ne, že by město nemohlo Sušák využít, ale myslím si, že muzeum má ve svých depozitářích tolik obrazů a zajímavých sbírkových předmětů, že by se samo mělo snažit ukázat je občas veřejnosti

Řekl bych, že s výstavními prostorami na tom město není nejhůř. Máme „galerii“ na radnici, v budově MěÚ na Letenské a v podkroví a na chodbách městské knihovny. Samozřejmě může kdokoliv namítnout, že prostředí na chodbách není příliš důstojné pro umělecká díla. Ale toto prostředí má výhodu v tom, že je lehce dostupné, že si vystavená díla se zájmem prohlížejí i ti, kteří původně přišli za jiným účelem.

Nevím, nakolik je známo, že kromě Sušáku máme v Rožnově opravdu důstojné výstavní prostory také v „GALERII CREARS“, kterou nedávno otevřel na nábřeží Dukelských hrdinů pan Igor Kitzberger.

Takže, můj vážený bývalý kolego Vlku, není to o nezájmu, nevědomosti ani trucu „dvou významných bývalých zaměstnanců Valašského muzea v přírodě“ (to jsem zřejmě já a Dr. Daniel Drápala). Nemáme vůbec žádný důvod „ventilovat nějaké osobní pŮtky“, protože o žádných nevíme. Oběma nám na Valašském muzeu záleží. Možná víc, než některým jeho pracovníkům. **V. Mikušek**